Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Arrest

nr. 353 313 van 21 september 2026
in de zaak RvV X / IV

Inzake: **X**

Gekozen woonplaats: **ten kantore van advocaat T. VAN NOORBEECK**
Leuvensestraat 17
3290 DIEST

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraanse nationaliteit te zijn, op 10 december 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 november 2025.

Gelet op (oud) artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 1 juni 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 31 augustus 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat N. HENDRICKX, die loco advocaat T. VAN NOORBEECK verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché F. FARAH, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas
Volgens uw verklaringen bent u een etnische Fars afkomstig uit Tonekabon en bent u Iraans staatsburger.
Op 30 oktober 2000 verzocht u voor het eerst om internationale bescherming in België. Op 24 februari 2006 werd u door het Commissariaat-generaal de vluchtelingenstatus toegekend, omdat u aannemelijk had gemaakt dat u in het verleden met de Iraanse autoriteiten in de problemen was gekomen, dat u er in de gevangenis had gezeten en dat u bij terugkeer naar Iran, mede gelet op uw activiteiten in Europa, het risico liep op vervolging vanwege de Iraanse autoriteiten.
U verwierf op 23 februari 2009 de Belgische nationaliteit.
Op 4 februari 2021 werd u door de correctionele rechtbank van Antwerpen voor 'poging terroristische aanslag' en 'deelname aan de activiteiten van een terroristische groep' tot een gevangenisstraf van 17 jaar veroordeeld en werd u levenslang uit de rechten zoals vermeld in artikel 31 van het Strafwetboek ontzet. Op 10 mei 2022 werd u in beroep hiervoor tot een gevangenisstraf van 17 jaar veroordeeld, werd u levenslang

uit de rechten zoals vermeld in artikel 31 van het Strafwetboek ontzet en verloor u uw Belgische nationaliteit. Op 15 november 2022 werd uw cassatieberoep verworpen.
In de loop van 2024 was u uw situatie in de gevangenis in België beu. U uitte uw wens om naar Iran terug te keren. Medewerkers van de Iraanse ambassade kwamen u in de gevangenis bezoeken. Er werd een laissez-passer geregeld. Uw broer M. (…) en uw moeder raadden u echter af om terug te keren. Uw broer werd in de loop van 2024 immers enkele keren door het ettelaat (Ministerie van Informatie of MOIS) aan de tand gevoeld over zijn contacten met u. Daarom veranderde u van gedacht en blies u uw terugkeerproject af.
Op 12 maart 2025 verzocht u een tweede keer om internationale bescherming. U ontkent de feiten waarvoor u definitief veroordeeld bent gepleegd te hebben. Intussen bent u al acht jaar in de gevangenis en houdt u zich onder meer bezig met het schrijven van een autobiografie en met theater. U verklaart dat u als dichter in het verleden gedichten heeft geschreven die het Iraanse regime niet apprecieert. Zo verscheen een gedicht van uw hand met als titel 'Mort à Dieu'. Naar aanleiding hiervan werd u vanuit Iran telefonisch bedreigd. U meent dat uw profiel gelijkaardig is aan dat van Salman Rushdie en de geëxecuteerde Rouhollah Zam, een journalist. U was voor uw opsluiting ook actief als journalist in organisaties zoals IranSOS en werkte mee aan de YouTuberadio Mani van Mirza Agha Asghari. Op YouTube plaatste u ook nog andere, voor het Iraanse regime kritische video's. Door dit alles zal u, die de Iraanse gevangenissen kent, bij terugkeer naar Iran gearresteerd en geëxecuteerd worden.
Ter staving van uw tweede verzoek legt u de door u geschreven dichtbundel 'Travail au noir', in het Frans gepubliceerd in 2015, neer en een uitnodiging om naar de theaterfilm Faust te kijken in het kader van een voorbereidend traject voor de creatie van een multimediale tragikomedie. U verwees ook naar uw bijdragen op de websites www.mehrdad-arefani.blogspot.com, www.iransos.com en https://www.youtube.com/c/RadioMani.
B. Motivering
Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.
Het Commissariaat-generaal is van oordeel dat er geen redenen zijn om uitspraak te doen over het bestaan in uw hoofde van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade. De artikelen 55/2 en 55/4 van de Vreemdelingenwet verplichten namelijk niet dat de voorwaarden voor insluiting van de internationale bescherming worden nagegaan alvorens te besluiten tot de uitsluiting van deze bescherming.
Artikel 55/2 van de Vreemdelingenwet verwijst naar artikel 1F van de Vluchtelingenconventie, dat bepaalt: "De bepalingen van dit Verdrag zijn niet van toepassing op een persoon ten aanzien van wie er ernstige redenen zijn om te veronderstellen, dat: (…) c) hij zich schuldig heeft gemaakt aan handelingen welke in strijd zijn met de doelstellingen en beginselen van de Verenigde Naties. " Personen die aanzetten tot of anderszins deelnemen aan de in artikel 1F van de Vluchtelingenconventie genoemde misdrijven of handelingen moeten eveneens van de vluchtelingenstatus worden uitgesloten.
Uit de elementen aanwezig in het administratief dossier blijkt uw betrokkenheid bij internationaal terrorisme. Bijgevolg moet, wat u betreft, de toepassing van de uitsluitingsclausules worden onderzocht.
Op het vlak van asiel zijn daden van internationaal terrorisme "handelingen welke in strijd zijn met de doelstellingen en beginselen van de Verenigde Naties als vervat in de preambule en de artikelen 1 en 2 van het Handvest van de Verenigde Naties". Dit wordt bevestigd in de resoluties van de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties betreffende maatregelen tot uitbanning van internationaal terrorisme.
In het arrest Lounani van 31 januari 2017 verduidelijkt het Hof van Justitie dat de toepassing van een uitsluitingsclausule niet afhankelijk is van het plegen van een terroristisch misdrijf. Zo oordeelde het Hof dat "daden van deelneming aan de activiteiten van een terroristische groep [...] een rechtvaardiging kunnen vormen voor de uitsluiting van de vluchtelingenstatus, ook al wordt niet aangetoond dat de betrokkene een terroristische daad heeft gepleegd dan wel daartoe een poging heeft ondernomen of daarmee heeft gedreigd" (HvJ 31/01/2017 (GK), Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen t. M. Lounani, C-573/14, § 79). Het Hof merkt in dit verband op dat daden van deelneming aan de activiteiten van een terroristische groep betrekking kunnen hebben op een brede waaier aan gedragingen van uiteenlopende ernst, voor zover een individuele beoordeling van specifieke feiten heeft plaatsgevonden (ibid, § 71).
U werd op 10 mei 2022 veroordeeld door het hof van beroep voor 'poging terroristische aanslag bedoeld in art. 137 §2.1° Sw (moord)' en 'deelname aan de activiteiten van een terroristische groep'. Uw cassatieberoep werd verworpen.
Artikel 137 van het Strafwetboek bepaalt: "Als terroristisch misdrijf wordt aangemerkt het misdrijf bepaald in de §§2 en 3 dat door zijn aard of context een land of een internationale organisatie ernstig kan schaden en opzettelijk gepleegd is met het oogmerk om een bevolking ernstige vrees aan te jagen of om de overheid of een internationale organisatie op een onrechtmatige wijze te dwingen tot het verrichten of het zich onthouden van een handeling, of om politieke, constitutionele, economische of sociale basisstructuren van een land of een internationale organisatie ernstig te ontwrichten of te vernietigen" (arrest d.d. 10 mei 2022, p. 62-63). In artikel 139 van het Strafwetboek wordt gestipuleerd dat met terroristische groep wordt bedoeld "iedere

gestructureerde vereniging van meer dan twee personen die sinds enige tijd bestaat en die in onderling overleg optreedt om terroristische misdrijven te plegen, als bedoeld in artikel 137" (arrest d.d. 10 mei 2022, p. 64).

U maakte gedurende meerdere jaren deel uit van een terroristische groep binnen het departement 312. Dit is het Iraanse 'Directoraat Binnenlandse Veiligheid' en maakt deel uit van MOIS (het Iraanse Ministerie voor Inlichtingen en Veiligheid). Het houdt zich bezig met de Iraanse oppositie in het buitenland, stuurt inlichtingenofficieren naar het buitenland en gaat, naast het inwinnen van informatie over de oppositie, het voeren van propaganda en het verstoren van oppositie-activiteiten, ook over tot liquidaties en eliminaties van dissidenten en opposanten. Het departement wordt door de Europese Unie als terroristische organisatie beschouwd. Het terroristisch karakter van dit departement 312 vloeit enerzijds voort uit de specifieke ernst van de inbreuken die de groep als oogmerk heeft te plegen en die door hun aard of context een land of een internationale organisatie ernstig kan schaden en anderzijds uit het specifieke opzet dat ermee gepaard gaat om een bevolking ernstige vrees aan te jagen of om de overheid of een internationale organisatie op onrechtmatige wijze te dwingen tot het verrichten of het zich onthouden van een handeling of om de politieke, constitutionele, economische of sociale basisstructuren van een land of een internationale organisatie ernstig te ontwrichten of te vernietigen (zie beslissing PESC/2019/25 van 8 januari 2019; arrest, p. 65-66; p. 68-69).

U was tevens op actieve en welbewuste wijze betrokken bij een op 30 juni 2018 verijdelde bomaanslag op de druk bezochte conferentie van MEK (Mujahedin-e Khalq of volksmujahedien) te Villepinte (Frankrijk). U handelde daarbij samen met A.A. (…), A.S. (…) en N.N. (…). A. (…) was een inlichtingenofficier bij MOIS en handelde onder diplomatieke cover verbonden aan de Iraanse ambassade in Wenen. Hij was ingedeeld bij het departement 312. Hij was sedert maart 2018 de operationele commandant (voor de organisatie) van de geplande aanslag op 30 juni 2018. U won (net als S. (…) en N. (…), die daarnaast ook het explosief dat in Villepinte ter ontploffing moest gebracht worden van A. (…) in ontvangst namen en manipuleerden) in de periode van 1 januari 2015 tot 30 juni 2018 inlichtingen in over MEK en maakte deze over aan A. (…). U beschikte over belangrijke informatie aangaande MEK en de beveiliging van het congres waar de aanslag gepleegd moest worden, was aanwezig op het congres en was er in het bezit van een operationeel gsmtoestel dat uitsluitend gebruikt werd voor uw contacten met A. (…). Jullie handelden met voorbedachtheid en op een gecoördineerde wijze met het oogmerk om er een explosief, dat zeer professioneel werd samengesteld, tot ontploffing te brengen met gekwetste en dodelijke slachtoffers tot gevolg (arrest d.d. 10 mei 2022, p. 69-71).

Er dient bovendien te worden gewezen op het internationale karakter van de door u gestelde daden. Het staat volgens het hof buiten kijf dat de geplande aanslag, waarvan de organisatie minstens in België, Iran, Oostenrijk, Duitsland, Groothertogdom Luxemburg en Frankrijk plaatsvond, tot doel had om MEK te treffen en de Iraanse politieke vluchtelingen, die in diverse Europese landen wonen en die zich beschermd voelen door onze democratische rechtsstaat, ernstige vrees aan te jagen en om Frankrijk en mogelijke andere (Europese) staten die betrokken waren bij deze internationaal publieke, druk bijgewoonde conferentie of die de organisatoren van deze conferentie steunden, ernstige vrees aan te jagen. Een dergelijke aanslag maakt een misdrijf uit dat door zijn aard en context Frankrijk en mogelijks andere Europese landen die betrokken waren bij het opzetten en organiseren van de MEK-conferentie ernstig zou schaden en grote spanningen en onzekerheid zou hebben veroorzaakt (arrest d.d. 10 mei 2022, p. 9-10; p. 63).

Het hof stelt dat de door jullie gestelde handelingen een reële en zeer ernstige bedreiging voor de maatschappelijke orde en openbare veiligheid vormen, evenals voor de veiligheid van de individuele burgers. Het hof oordeelde dat de door u gepleegde feiten uitermate ernstig zijn en onder geen beding in onze maatschappij getolereerd kunnen worden (arrest d.d. 10 mei 2022, p. 70-71). U werd gelet op het voorgaande tot een zware gevangenisstraf van zeventien jaar veroordeeld, werd levenslang uit de rechten voorzien in artikel 31, lid 1 van het strafwetboek ontzet en verloor de Belgische nationaliteit (arrest d.d. 10 mei 2022, p. 90-91). In verband met het verval van uw Belgische nationaliteit motiveerde het hof als volgt: "Uit de feiten blijkt dat beklaagden A.S. (…), N.N. (…) en M.A. (…) onmiskenbaar op een ernstige wijze tekort geschoten zijn in hun verplichtingen als Belgisch burger en dat zij misbruik hebben gemaakt van hun Belgische nationaliteit door 1° gedurende geruime tijd welbewust deel te nemen aan een terroristische groep en 2° hun actieve betrokkenheid bij de voorbereiding en uitvoering van de verijdelde bomaanslag op de MEK-conferentie te Villepinte op 30 juni 2018. De door de beklaagden gestelde handelingen tonen aan dat zij de fundamentele regels en waarden van onze westerse samenleving niet erkennen. Het door hen gestelde gedrag betekent zonder meer een reëel gevaar voor de Belgische en internationale openbare orde en voor de veiligheid van de Staat, zijn instellingen en burgers. De bewezen verklaarde feiten geven blijk van intolerantie en asociaal gedrag en zijn niet compatibel met de waarden die inherent verbonden zijn met het Belgisch burgerschap" (arrest d.d. 10 mei 2022, p. 82, eigen onderstreping).

Gelet op het voorgaande moet dan ook worden geconcludeerd dat de bewuste handelingen in strijd zijn met de doelstellingen en beginselen van de Verenigde Naties.

Uit de elementen aanwezig in het administratief dossier blijkt dat er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat u een individuele verantwoordelijkheid heeft in deze handelingen.

Het onderzoek bracht aan het licht dat er aan de aanslag die op 30 juni 2018 in Villepinte zou gepleegd worden een maandenlange nauwgezette voorbereiding is voorafgegaan, waarbij u op een actieve wijze betrokken was. U won sedert geruime tijd inlichtingen in over de Belgische tak van het MEK. Bij een

huiszoeking op uw adres te Ukkel werden talrijke cd's, videoapparatuur, fotocamera's, videocassetjes en spyware teruggevonden. Zo werden USB-sticks aangetroffen waarmee audio-opnames konden worden gemaakt en een bril met ingebouwde camera. Dit is materiaal dat de gebruiker toelaat om op een discrete wijze informatie in te zamelen, te bewaren en te versturen. Er werd ook vastgesteld dat op uw rekening voor de periode 2008-2018 een hoog aantal cash stortingen werden gedaan ter waarde van 226084,50 euro, een bedrag dat in schril contrast stond met de werkloosheidsuitkering die u genoot en waarvoor u geen geloofwaardige uitleg kon verschaffen (arrest d.d. 10 mei 2022, p. 36-37; p. 48-49; p. 52; p. 55; p. 78).

Tevens bleek uit het strafonderzoek dat u beschikte over essentiële informatie over MEK en aangaande de organisatie en beveiliging van het congres in Villepinte. U verklaarde tijdens het onderzoek dat u werkte voor de Belgische tak van MEK, waar u deel uitmaakte van het beslissingsorgaan. U nam jarenlang verschillende opdrachten op u en maakte ook tal van reizen voor MEK. Tijdens vorige MEK-conferenties stond u mee in voor de beveiliging van het evenement: u nam er al tien keer deel aan en kende het dan ook door en door. Met betrekking tot de bijeenkomst van 30 juni 2018 was u, in tegenstelling tot de voorgaande jaren, niet betrokken bij de beveiliging van het evenement zelf, maar gelast met de veiligheid van een bus deelnemers die zich van Antwerpen naar Villepinte begaf (arrest d.d. 10 mei 2022, p. 48-49; p. 55).

Op 30 juni 2018 was u effectief aanwezig op het congres. U werd toen op de parking van de Expo Hall te Villepinte door de Franse politie aangehouden, waarna u uitgeleverd werd aan België. Op het moment van uw arrestatie was u in het bezit van een operationeel gsm-toestel Nokia 105 Dual Sim dat uitsluitend gebruikt werd voor uw contacten met A.A. (…), in wiens voertuig de simkaarthouder teruggevonden werd van de simkaart die in dit gsm-toestel stak. Verder onderzoek wees uit dat u in telefonisch contact stond met A. (…) en u voor hem opdrachten uitvoerde. U stelde hem ook in kennis van de voortgang van deze opdrachten. Uit de analyse van een uitwisseling van berichten op 17 juni 2018 tussen uw toestel Nokia 105 Dual Sim en de Oostenrijkse oproepnummers van A. (…) blijkt duidelijk dat jullie in codetaal communiceerden. Op 17 juni 2018, enkele dagen voordat A. (…) naar Iran ging om de voorbereidingen van de aanslag te finaliseren, vroeg A. (…) u of er nieuws was, waarop u eerst antwoordde nog geen nieuws te hebben om vervolgens te melden dat u het nieuws had verzonden (arrest d.d. 10 mei 2022, p. 37; p. 49; p. 55).

De uitsluiting is van toepassing op de daders van uitsluitbare handelingen, maar ook op personen die daartoe aanzetten of er anderszins aan deelnemen (zie artikel 55/2 en 55/4 van de wet van 15/12/80). Een substantiële bijdrage aan het misdrijf is voldoende. Het Commissariaat-generaal acht het geloofwaardig dat u de hierboven beschreven feiten heeft gepleegd of er een bijdrage aan heeft geleverd. Uit het arrest van het hof van beroep van Antwerpen blijkt immers dat u voor deze feiten definitief werd veroordeeld.

Er dient ook te worden vastgesteld dat u intentioneel en met kennis hebt gehandeld. De wijze waarop u, S. (…) en N. (…) zijn tewerk gegaan en de aangewende middelen, met name het explosief bestaande uit circa 500 gram TATP, de nauwgezette voorbereiding en de modus operandi, tonen aan dat jullie op een overwogen en geplande wijze vooraf het besluit hadden genomen om op de MEK-conferentie een dodelijke aanslag te plegen en dat er geen twijfel bestaat omtrent uw inzicht om op 30 juni 2018 op de conferentie dodelijke slachtoffers te maken (arrest d.d. 10 mei 2022, p. 61). Ofschoon u een van het koppel A.S. (…) en N.N. (…) onderscheiden taak had, was u, zo blijkt uit het arrest, op de hoogte van het dodelijk karakter van het explosief dat zou gebruikt worden en dat door S. (…) en N. (…) naar Villepinte werd getransporteerd. Er bestaat voor het hof geen twijfel dat u, S. (…) en N. (…) de wil hadden om een aanslag van een zekere, ernstige en symbolische omvang te plegen. Gezien het tijdsverloop tussen het ontstaan, voorbereiden en concretiseren van het plan en de effectieve uitvoering ervan op 30 juni 2018, had u, die zich goed bewust was van de draagwijdte, impact en risico's van uw daden, ruimschoots de gelegenheid om af te zien van uw voornemen. Het hof oordeelde dan ook dat de voorbedachtheid in uw hoofde bewezen was (arrest d.d. 10 mei 2022, p. 61-63).

Tijdens het persoonlijk onderhoud werd u geconfronteerd met de mogelijkheid te worden uitgesloten van internationale bescherming wegens de bovengenoemde feiten. De door u aangehaalde elementen tonen evenwel niet aan dat u geen individuele verantwoordelijkheid zou treffen.

U kwam immers niet verder dan te beweren onschuldig te zijn veroordeeld en altijd de Belgische wetten te hebben gerespecteerd (CGVS, p. 2; p. 5-7; p. 10-11; p. 13). Hiermee gaat u echter compleet voorbij aan uw definitieve veroordeling waarbij u schuldig werd bevonden voor 'poging terroristische aanslag' en 'deelname aan de activiteiten van een terroristische groep'.

U verklaarde ook nog dat het gelet op uw profiel voor u onmogelijk is om naar Iran terug te keren (CGVS, p. 6). U legde in dit verband uw dichtbundel 'Travail au noir' neer en een uitnodiging voor een filmvoorstelling. Dit element verhindert niet dat u wordt uitgesloten van internationale bescherming. Het doet immers geen afbreuk aan de vaststelling dat aan de constitutieve elementen van de toegepaste uitsluitingsgrond voldaan is, noch aan uw individuele verantwoordelijkheid in de betreffende uitsluitbare handelingen. Bovendien is noch in artikel 1F van de Vluchtelingenconventie, noch in de artikelen 55/2 en 55/4 van de Vreemdelingenwet, noch in de relevante bepalingen van de Kwalificatierichtlijn voorzien dat een dergelijke reden een beletsel kan vormen voor de uitsluiting van internationale bescherming. Dit element wordt wel meegenomen in het advies aangaande een eventuele verwijdering van het grondgebied (cf. infra).

Gelet op de bovenstaande vaststellingen is het Commissariaat-generaal van oordeel dat er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat u schuldig bent aan handelingen die in strijd zijn met de doelstellingen en beginselen van de Verenigde Naties.

Bijgevolg dient u te worden uitgesloten van de vluchtelingenstatus overeenkomstig artikel 55/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet en artikel 1F van de Vluchtelingenconventie.
Om dezelfde redenen dient u te worden uitgesloten van de subsidiaire bescherming overeenkomstig artikel 55/4, § 1 van de Vreemdelingenwet.
Wanneer de commissaris-generaal een verzoeker om internationale bescherming uitsluit van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus, is hij overeenkomstig de artikelen 55/2, tweede lid, en 55/4, §4 van de Vreemdelingenwet verplicht een advies te verstrekken over de verenigbaarheid van een verwijderingsmaatregel met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.
U verklaart ten gevolge van uw profiel dat gelijkaardig is aan dat van Salman Rushdie of aan Rouhollah Zam niet naar Iran te kunnen terugkeren. U heeft immers in uw in 2015 verschenen dichtbundel 'Travail au noir' een gedicht geschreven met als titel 'Mort à Dieu', in dezelfde dichtbundel verschenen ook andere antireligieuze gedichten van uw hand en u nam in het verleden deel aan diverse oppositieactiviteiten die het Iraanse regime niet kan appreciëren. U riskeert hierdoor door de overheid voor apostasie geëxecuteerd te worden of door fundamentalistische moslims vermoord te worden (CGVS, p. 4-6; p. 8-13)
Er dient echter herhaald te worden dat, ofschoon u dit, zoals aangehaald, uitdrukkelijk ontkende, u als lid van een terreurgroep actief voor het departement 312 van MOIS door het hof van beroep van Antwerpen werd veroordeeld, waardoor aangenomen kan worden dat uw waarden en normen bij de ideologie van het Iraanse regime aansluiten. Uit niets blijkt bijgevolg dat de Iraanse autoriteiten daadwerkelijk vijandig ten opzichte van uw persoon zouden staan en dat uw oppositiehandelingen meer zouden zijn dan een rookgordijn voor uw spionageactiviteiten.
Dat uw oppositiehandelingen slechts een rookgordijn zijn, blijkt heel duidelijk uit uw MEK-activiteiten. Daar waar u tijdens uw persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal inzake uw tweede verzoek duidelijk stelde dat de MEK (of MKO) een islamitische, jihadistische beweging is die de mensenrechten schendt en dat u hun islam niet aanvaardt (CGVS, p. 11) – ook uit uw verklaringen afgelegd inzake uw eerste verzoek kon afgeleid worden dat u weinig voeling had met de MEK-ideologie (CGVS 1e VIB d.d. 5 juni 2003, p. 3; CGVS 1e VIB d.d. 21 oktober 2005, p. 2) –, was u desondanks jarenlang in België voor deze partij actief, nota bene binnen het beslissingsorgaan, en nam u jarenlang verschillende opdrachten voor de partij op u (arrest d.d. 10 mei 2022, p. 48).
Uw oppositiehandelingen in het westen, waarbij u lijkt in te gaan tegen (de ideologie van) het Iraanse regime, volstaan dus niet om te besluiten dat u bij terugkeer naar Iran werkelijk in een negatief daglicht zal komen te staan.
U kon bovendien geen enkele concrete aanwijzing geven waaruit ook maar enigszins zou kunnen blijken dat u, ondanks uw activiteiten voor de Iraanse inlichtingendienst, bij terugkeer een gegronde vrees voor vervolging zal moeten koesteren of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zal lopen. U beperkte zich immers enkel tot de blote bewering dat u onder meer ten gevolge van uw geschriften van zodra u in Iran aankomt opgepakt en opgehangen zal worden zonder in concreto toe te lichten welke aanwijzingen u hiertoe had (CGVS, p. 10-11).
Dat er aan uw vrees bij terugkeer geen geloof kan worden gehecht, blijkt ook uit uw initiële wens om naar Iran terug te keren (zie nota VSSE d.d. 22 augustus 2025). In het kader van het uitreiken van een laissez-passer zijn medewerkers van de Iraanse ambassade u zo'n anderhalf jaar voor uw persoonlijk onderhoud in de gevangenis komen bezoeken. U verklaarde hierover dat u wilde terugkeren, maar dat uw broer en uw moeder u dit afgeraden hebben, omdat uw broer in die periode onder druk werd gezet door hem meermaals mee te nemen en te ondervragen over wat u in België deed (CGVS, p. 8). Dit raakt natuurlijk kant noch wal, aangezien er aangenomen kan worden dat, gelet op de ook door u vermelde (CGVS, p. 4) ruchtbaarheid die aan de zaak (waarin een Iraanse diplomaat uit Wenen betrokken was) gegeven werd en gelet op het bezoek van medewerkers van de Iraanse ambassade aan u in de gevangenis, de Iraanse autoriteiten heel goed op de hoogte moeten zijn geweest van uw verblijf in de gevangenis. Hierop gewezen, repliceerde u dat ze wilden weten wat u met uw broer over de telefoon besprak, hetgeen ook al niet aannemelijk is aangezien het voor de autoriteiten natuurlijk volstond om uw telefoongesprekken met uw broer af te luisteren en aangezien u, hierop gewezen, ook erkende dat u ervan uitging dat de lijn inderdaad afgeluisterd werd. Hierop gevraagd waarom uw broer dan meegenomen werd, kon u enkel nog een onaannemelijke hypothese uiten. U beweerde plots dat uw broer geld naar u stuurde via Y.M. (…), de verantwoordelijke van Iran-SOS die in Iran politieke problemen heeft. Als uw broer werkelijk geld naar die persoon zou gestuurd hebben en hij daarover werkelijk aan de tand zou zijn gevoeld, komt het echter zeer bevreemdend over dat hij hierdoor zelf niet in de problemen zou zijn gekomen: hij werd enkel ondervraagd en kon telkens dezelfde dag beschikken (CGVS, p. 9-10). Gelet op het voorgaande heeft u de druk op uw broer vanwege de Iraanse autoriteiten niet aangetoond. Uw initiële wens om naar Iran terug te keren (om zo strafvermindering te kunnen verkrijgen) zonder een overtuigende reden aan te halen waarom u van gedacht bent veranderd – uit de objectieve gegevens in uw dossier blijkt enkel dat uw terugkeer naar Iran werd verhinderd door de strafuitvoeringsrechtbank (zie nota VSSE d.d. 22 augustus 2025) –, ondergraaft bijkomend de geloofwaardigheid van uw beweerde vrees bij terugkeer naar Iran.
Betreffende uw verklaring dat u ook gewone, fundamentalistische burgers in Iran vreest, die dan logischerwijs niet op de hoogte zouden zijn van uw werkelijke activiteiten voor het Iraanse regime (CGVS, p. 12), kan nog opgemerkt worden dat, zelfs al zou u duizend commentaren op uw facebook hebben gekregen (CGVS, p.

12), u niet aangetoond heeft dat gewone, radicaal-islamitische burgers in Iran op de hoogte zouden kunnen zijn van uw (voorgewende) oppositieprofiel. U bent immers al vijfentwintig jaar weg uit Iran. U verwees weliswaar naar het internet, waardoor zij ervan op de hoogte kunnen zijn (CGVS, p. 12). Uit de beschikbare informatie blijkt echter dat het internet in Iran sterk gemonitord wordt waardoor het weinig waarschijnlijk is dat uw geschriften zomaar in Iran beschikbaar zouden zijn. Uw vrees in dit verband is dan ook fundamenteel hypothetisch.
Ook heeft u niet aangetoond dat u in het verleden omwille van uw geschriften al vanuit Iran bedreigd zou zijn geweest. U beweerde dat u via Messenger vier of vijf keer opgebeld werd en dat u hierbij met de dood werd bedreigd. Dit was rond 2015 (CGVS, p. 12). U kon deze dreigementen echter niet aantonen (CGVS, p. 12). Bovendien is het erg merkwaardig dat, indien u werkelijk bedreigd zou geweest zijn, u naar aanleiding van dergelijke zwaarwichtige bedreigingen tegen uw persoon geen klacht heeft ingediend. U deed dit niet naar eigen zeggen omdat u op het facebookaccount van uw belagers had gezien dat zij in Iran waren (CGVS, p. 12). Dit houdt natuurlijk ook geen steek, aangezien informatie op sociale media niet noodzakelijk met de werkelijkheid overeenstemt. Hierop gewezen, erkende u mogelijks een vergissing gemaakt te hebben (CGVS, p. 12). Uw opvallende houding, met name uw nalaten klacht in te dienen ondanks doodsbedreigingen, ondermijnt de geloofwaardigheid van deze zogezegde, niet aangetoonde doodsbedreigingen.
Hoe dan ook blijkt uit niets dat, zelfs indien u bij terugkeer naar Iran problemen met medeburgers zou hebben omwille van uw geschriften of uw activiteiten, u, als medewerker van de Iraanse autoriteiten, naar aanleiding hiervan geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de in Iran beschikbare beschermingsmogelijkheden.
Hiernaar gevraagd, beperkte u zich tot uw ongeloofwaardige bewering dat u niet actief was voor de autoriteiten waardoor u dus bij problemen niet door hen geholpen zou worden (CGVS, p. 13). Hiermee gaat u echter eens te meer voorbij aan de vaststelling van het hof van beroep dat u wel degelijk voor de Iraanse inlichtingendiensten actief was.
Er is in uw hoofde ook geen sprake van een reëel risico op het lijden van ernstige schade overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.
Uit de beschikbare informatie blijkt dat Israël van 13 tot 24 juni 2025 luchtaanvallen op Iran uitvoerde, waarbij onder meer Iraanse nucleaire installaties, militaire sites en woonwijken getroffen werden. Op 23 juni 2025 bombardeerden de Verenigde Staten drie Iraanse nucleaire sites. Op 24 juni 2025 ging een door de VS bemiddeld staakt-het-vuren in, dat standhoudt.
De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is, voor wat Iran betreft, gelet op de afwezigheid van internationale informatie dat er in Iran momenteel een gewapend conflict zou zijn en rekening houdend met de over het algemeen stabiele veiligheidssituatie in Iran, de territoriale controle van de Iraanse staat over het gehele grondgebied en het lage aantal veiligheidsincidenten, van mening dat er geen indicaties zijn dat er voor burgers in Iran actueel een reëel risico zou bestaan om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.
De commissaris-generaal is van oordeel dat een verwijderingsmaatregel wat u betreft verenigbaar is met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.
C. Conclusie
Steunend op de artikelen 55/2 en 55/4 van de Vreemdelingenwet wordt u uitgesloten van de vluchtelingenstatus en uitgesloten van de subsidiaire beschermingsstatus."

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoekende partij beroept zich in wat hij meermaals omschrijft als *"BEROEP TOT NIETIGVERKLARING"* in een eerste en tevens enig middel op de *"schending zorgvuldigheidsbeginsel, materiële motiveringsplicht en proportionaliteitsbeginsel"*.

Verzoekende partij betoogt:
"Verweerster beschikt hoe dan ook, zelfs in geval van een veroordeling van verzoeker voor de feiten waarvan sprake, nog steeds over een zekere beoordelingsbevoegdheid, zoals tevens aangekaart wordt in de bestreden beslissing.
Aldus is er in hoofde van verweerster geen sprake van een gebonden bevoegdheid.
Derhalve wordt van verweerster ook verwacht dat een grondig en volledig onderzoek voert voor het nemen van de bestreden beslissing.
In casu geeft het de FOD Buitenlandse Zaken een negatief reisadvies omwille van het significant hoog risico voor willekeurige verhoren en arrestaties voor reizigers komende uit België, waarbij er in geval van een gebeurlijke vrijheidsberoving, geen enkele garantie kan geboden worden voor de fundamentele rechten en de veiligheid van de persoon in kwestie. (stuk 4)
Er kan vanzelfsprekend gesteld worden dat dit 'reisadvies' louter voor Belgen bestemd is en niet van toepassing zou zijn in geval van een verplichte terugkeer van verzoeker. Dit betreft weliswaar een correct standpunt.

Verzoeker wenst evenwel duidelijk te maken dat de analyse van de veiligheidssituatie zoals geschetst door de FOD Buitenlandse Zaken, toch wel anders is dan deze welke geschetst wordt door de verwerende partij.
Verzoeker meent dan ook dat verweerster onzorgvuldig is geweest bij de uitoefening van haar appreciatie bevoegdheid en dan meer bepaald in de bronnenverzameling, nu deze niet in aanmerking genomen worden.
Recent nog veroordeelde het Europees Parlement de mensenrechtenschendingen welke plaatsvinden in Iran. (stuk 5)
Verzoeker gaf tijdens zijn interview voor het CGVS aan dat hij reeds online bedreigingen ontvangen heeft vanuit Iran.
Deze dienen hoe dan ook ernstig genomen te worden en minstens onderzocht te worden.
De literaire werken van verzoeker worden in Iran beschouwd als godslastering, hetgeen bestraft wordt met zeer ernstige straffen in Iran. Verzoeker riskeert immers, al dan niet na een willekeurig proces, de doodstraf, welke in Iran actief uitgevoerd wordt.
Verzoeker dreigt hieraan blootgesteld te worden.
Hij kan onmogelijk terugkeren naar Iran nu zijn veiligheid alsdan in zijn geheel niet kan worden gegarandeerd.
De bestreden beslissing houdt hier geen enkele rekening mee, wat verzoeker doet besluiten tot een onzorgvuldige beoordeling.
Verzoeker meent dan ook dat, in weerwil tot hetgeen verweerster stelt, er niet tot het besluit gekomen kan worden dat de situatie in Iran, specifiek toegespitst op de situatie van verzoeker, niet van die aard is dat minstens een subsidiaire bescherming dient te worden toegekend."

Verzoekende partij stelt nog:
"Verzoeker heeft het wettelijke recht om gebruik te maken van het enige rechtsmiddel dat hem geboden wordt, hetgeen onderhavig beroep uitmaakt, om zijn dossier aan Uw Raad te kunnen voorleggen teneinde een vernietiging van de bestreden beslissing te kunnen bekomen. Deze beroepsmogelijkheid staat tevens uitdrukkelijk vermeld op de bestreden beslissing in kwestie.
Verzoeker beseft dat de feiten waartoe hij veroordeeld is ernstig zijn. Zulks mag evenwel geen beletsel vormen voor het fundamentele recht op toegang tot de rechter in hoofde van verzoeker, zoals vervat in artikel 6 EVRM.
Van enig misbruik van recht in hoofde van verzoeker kan dan ook geen sprake zijn."

2.2. Verzoekende partij vraagt op basis van het voorgaande:
"Het huidige beroep van verzoeker ontvankelijk en gegrond te verklaren;
In hoofdorde aan verzoeker de vluchtelingenstatus toe te kennen;
Ondergeschikt, aan verzoeker de subsidiaire bescherming toe te kennen;
Uiterst ondergeschikt, de beslissing van verweerster te willen vernietigen".

2.3. Verzoekende partij voegt ter staving van haar betoog de volgende stukken bij het voorliggende verzoekschrift:
"4. Reisadvies Iran.
5. Publicatie 'Parlement veroordeelt mensenrechtenschendingen in Iran', dd. 8 januari 2024."

3. Beoordeling van de zaak

3.1. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

3.2. Dient in het kader van de aangevoerde schending van de materiële motiveringsplicht vooreerst te worden vastgesteld dat verzoekende partij de bestreden beslissing in het geheel niet aanvecht of betwist waar terecht gesteld wordt dat in haren hoofde geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat haar rechten werden gerespecteerd en dat zij kon voldoen aan haar verplichtingen.

3.3. De bestreden beslissing is geschraagd op de artikelen 55/2 en 55/4 van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet). Dient in dit kader te worden opgemerkt dat *in casu*, gelet op de inwerkingtreding van Verordening (EU) 2024/1347 van het Europees Parlement en de Raad van 14 mei 2024 (Kwalificatieverordening) op 12 juni 2026, toepassing gemaakt moet worden van de overeenstemmende artikelen in deze Kwalificatieverordening. Meer bepaald gaat het daarbij om de artikelen 12 en 17 van de Kwalificatieverordening.

3.4. Met dien verstande dat de artikelen 55/2 en 55/4 van de Vreemdelingenwet in de volgende motieven aldus dienen te worden gelezen als artikelen 12 en 17 van de Kwalificatieverordening, wordt in de bestreden beslissing op geheel gerechtvaardigde wijze gemotiveerd:

“Het Commissariaat-generaal is van oordeel dat er geen redenen zijn om uitspraak te doen over het bestaan in uw hoofde van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade. De artikelen 55/2 en 55/4 van de Vreemdelingenwet verplichten namelijk niet dat de voorwaarden voor insluiting van de internationale bescherming worden nagegaan alvorens te besluiten tot de uitsluiting van deze bescherming.
Artikel 55/2 van de Vreemdelingenwet verwijst naar artikel 1F van de Vluchtelingenconventie, dat bepaalt: "De bepalingen van dit Verdrag zijn niet van toepassing op een persoon ten aanzien van wie er ernstige redenen zijn om te veronderstellen, dat: (…) c) hij zich schuldig heeft gemaakt aan handelingen welke in strijd zijn met de doelstellingen en beginselen van de Verenigde Naties. ” Personen die aanzetten tot of anderszins deelnemen aan de in artikel 1F van de Vluchtelingenconventie genoemde misdrijven of handelingen moeten eveneens van de vluchtelingenstatus worden uitgesloten.
Uit de elementen aanwezig in het administratief dossier blijkt uw betrokkenheid bij internationaal terrorisme. Bijgevolg moet, wat u betreft, de toepassing van de uitsluitingsclausules worden onderzocht.
Op het vlak van asiel zijn daden van internationaal terrorisme "handelingen welke in strijd zijn met de doelstellingen en beginselen van de Verenigde Naties als vervat in de preambule en de artikelen 1 en 2 van het Handvest van de Verenigde Naties". Dit wordt bevestigd in de resoluties van de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties betreffende maatregelen tot uitbanning van internationaal terrorisme.
In het arrest Lounani van 31 januari 2017 verduidelijkt het Hof van Justitie dat de toepassing van een uitsluitingsclausule niet afhankelijk is van het plegen van een terroristisch misdrijf. Zo oordeelde het Hof dat "daden van deelneming aan de activiteiten van een terroristische groep [...] een rechtvaardiging kunnen vormen voor de uitsluiting van de vluchtelingenstatus, ook al wordt niet aangetoond dat de betrokkene een terroristische daad heeft gepleegd dan wel daartoe een poging heeft ondernomen of daarmee heeft gedreigd” (HvJ 31/01/2017 (GK), Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen t. M. Lounani, C-573/14, § 79). Het Hof merkt in dit verband op dat daden van deelneming aan de activiteiten van een terroristische groep betrekking kunnen hebben op een brede waaier aan gedragingen van uiteenlopende ernst, voor zover een individuele beoordeling van specifieke feiten heeft plaatsgevonden (ibid, § 71).
U werd op 10 mei 2022 veroordeeld door het hof van beroep voor ‘poging terroristische aanslag bedoeld in art. 137 §2.1° Sw (moord)’ en ‘deelname aan de activiteiten van een terroristische groep’. Uw cassatieberoep werd verworpen.
Artikel 137 van het Strafwetboek bepaalt: “Als terroristisch misdrijf wordt aangemerkt het misdrijf bepaald in de §§2 en 3 dat door zijn aard of context een land of een internationale organisatie ernstig kan schaden en opzettelijk gepleegd is met het oogmerk om een bevolking ernstige vrees aan te jagen of om de overheid of een internationale organisatie op een onrechtmatige wijze te dwingen tot het verrichten of het zich onthouden van een handeling, of om politieke, constitutionele, economische of sociale basisstructuren van een land of een internationale organisatie ernstig te ontwrichten of te vernietigen” (arrest d.d. 10 mei 2022, p. 62-63). In artikel 139 van het Strafwetboek wordt gestipuleerd dat met terroristische groep wordt bedoeld “iedere gestructureerde vereniging van meer dan twee personen die sinds enige tijd bestaat en die in onderling overleg optreedt om terroristische misdrijven te plegen, als bedoeld in artikel 137” (arrest d.d. 10 mei 2022, p. 64).
U maakte gedurende meerdere jaren deel uit van een terroristische groep binnen het departement 312. Dit is het Iraanse ‘Directoraat Binnenlandse Veiligheid’ en maakt deel uit van MOIS (het Iraanse Ministerie voor Inlichtingen en Veiligheid). Het houdt zich bezig met de Iraanse oppositie in het buitenland, stuurt inlichtingenofficieren naar het buitenland en gaat, naast het inwinnen van informatie over de oppositie, het voeren van propaganda en het verstoren van oppositie-activiteiten, ook over tot liquidaties en eliminaties van dissidenten en opposanten. Het departement wordt door de Europese Unie als terroristische organisatie beschouwd. Het terroristisch karakter van dit departement 312 vloeit enerzijds voort uit de specifieke ernst van de inbreuken die de groep als oogmerk heeft te plegen en die door hun aard of context een land of een internationale organisatie ernstig kan schaden en anderzijds uit het specifieke opzet dat ermee gepaard gaat om een bevolking ernstige vrees aan te jagen of om de overheid of een internationale organisatie op onrechtmatige wijze te dwingen tot het verrichten of het zich onthouden van een handeling of om de politieke, constitutionele, economische of sociale basisstructuren van een land of een internationale organisatie ernstig te ontwrichten of te vernietigen (zie beslissing PESC/2019/25 van 8 januari 2019; arrest, p. 65-66; p. 68-69).
U was tevens op actieve en welbewuste wijze betrokken bij een op 30 juni 2018 verijdelde bomaanslag op de druk bezochte conferentie van MEK (Mujahedin-e Khalq of volksmujahedien) te Villepinte (Frankrijk). U handelde daarbij samen met A.A. (…), A.S. (…) en N.N. (…). A. (…) was een inlichtingenofficier bij MOIS en handelde onder diplomatieke cover verbonden aan de Iraanse ambassade in Wenen. Hij was ingedeeld bij het departement 312. Hij was sedert maart 2018 de operationele commandant (voor de organisatie) van de geplande aanslag op 30 juni 2018. U won (net als S. (…) en N. (…), die daarnaast ook het explosief dat in Villepinte ter ontploffing moest gebracht worden van A. (…) in ontvangst namen en manipuleerden) in de periode van 1 januari 2015 tot 30 juni 2018 inlichtingen in over MEK en maakte deze over aan A. (…). U beschikte over belangrijke informatie aangaande MEK en de beveiliging van het congres waar de aanslag gepleegd moest worden, was aanwezig op het congres en was er in het bezit van een operationeel gsmtoestel dat uitsluitend gebruikt werd voor uw contacten met A. (…). Jullie handelden met voorbedachtheid en op een gecoördineerde wijze met het oogmerk om er een explosief, dat zeer professioneel werd

samengesteld, tot ontploffing te brengen met gekwetste en dodelijke slachtoffers tot gevolg (arrest d.d. 10 mei 2022, p. 69-71).
Er dient bovendien te worden gewezen op het internationale karakter van de door u gestelde daden. Het staat volgens het hof buiten kijf dat de geplande aanslag, waarvan de organisatie minstens in België, Iran, Oostenrijk, Duitsland, Groothertogdom Luxemburg en Frankrijk plaatsvond, tot doel had om MEK te treffen en de Iraanse politieke vluchtelingen, die in diverse Europese landen wonen en die zich beschermd voelen door onze democratische rechtsstaat, ernstige vrees aan te jagen en om Frankrijk en mogelijke andere (Europese) staten die betrokken waren bij deze internationaal publieke, druk bijgewoonde conferentie of die de organisatoren van deze conferentie steunden, ernstige vrees aan te jagen. Een dergelijke aanslag maakt een misdrijf uit dat door zijn aard en context Frankrijk en mogelijks andere Europese landen die betrokken waren bij het opzetten en organiseren van de MEK-conferentie ernstig zou schaden en grote spanningen en onzekerheid zou hebben veroorzaakt (arrest d.d. 10 mei 2022, p. 9-10; p. 63).
Het hof stelt dat de door jullie gestelde handelingen een reële en zeer ernstige bedreiging voor de maatschappelijke orde en openbare veiligheid vormen, evenals voor de veiligheid van de individuele burgers. Het hof oordeelde dat de door u gepleegde feiten uitermate ernstig zijn en onder geen beding in onze maatschappij getolereerd kunnen worden (arrest d.d. 10 mei 2022, p. 70-71). U werd gelet op het voorgaande tot een zware gevangenisstraf van zeventien jaar veroordeeld, werd levenslang uit de rechten voorzien in artikel 31, lid 1 van het strafwetboek ontzet en verloor de Belgische nationaliteit (arrest d.d. 10 mei 2022, p. 90-91). In verband met het verval van uw Belgische nationaliteit motiveerde het hof als volgt: "Uit de feiten blijkt dat beklaagden A.S. (…), N.N. (…) en M.A. (…) onmiskenbaar op een ernstige wijze tekort geschoten zijn in hun verplichtingen als Belgisch burger en dat zij misbruik hebben gemaakt van hun Belgische nationaliteit door 1° gedurende geruime tijd welbewust deel te nemen aan een terroristische groep en 2° hun actieve betrokkenheid bij de voorbereiding en uitvoering van de verijdelde bomaanslag op de MEK-conferentie te Villepinte op 30 juni 2018. De door de beklaagden gestelde handelingen tonen aan dat zij de fundamentele regels en waarden van onze westerse samenleving niet erkennen. Het door hen gestelde gedrag betekent zonder meer een reëel gevaar voor de Belgische en internationale openbare orde en voor de veiligheid van de Staat, zijn instellingen en burgers. De bewezen verklaarde feiten geven blijk van intolerantie en asociaal gedrag en zijn niet compatibel met de waarden die inherent verbonden zijn met het Belgisch burgerschap" (arrest d.d. 10 mei 2022, p. 82, eigen onderstreping).
Gelet op het voorgaande moet dan ook worden geconcludeerd dat de bewuste handelingen in strijd zijn met de doelstellingen en beginselen van de Verenigde Naties.
Uit de elementen aanwezig in het administratief dossier blijkt dat er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat u een individuele verantwoordelijkheid heeft in deze handelingen.
Het onderzoek bracht aan het licht dat er aan de aanslag die op 30 juni 2018 in Villepinte zou gepleegd worden een maandenlange nauwgezette voorbereiding is voorafgegaan, waarbij u op een actieve wijze betrokken was. U won sedert geruime tijd inlichtingen in over de Belgische tak van het MEK. Bij een huiszoeking op uw adres te Ukkel werden talrijke cd's, videoapparatuur, fotocamera's, videocassetjes en spyware teruggevonden. Zo werden USB-sticks aangetroffen waarmee audio-opnames konden worden gemaakt en een bril met ingebouwde camera. Dit is materiaal dat de gebruiker toelaat om op een discrete wijze informatie in te zamelen, te bewaren en te versturen. Er werd ook vastgesteld dat op uw rekening voor de periode 2008-2018 een hoog aantal cash stortingen werden gedaan ter waarde van 226084,50 euro, een bedrag dat in schril contrast stond met de werkloosheidsuitkering die u genoot en waarvoor u geen geloofwaardige uitleg kon verschaffen (arrest d.d. 10 mei 2022, p. 36-37; p. 48-49; p. 52; p. 55; p. 78).
Tevens bleek uit het strafonderzoek dat u beschikte over essentiële informatie over MEK en aangaande de organisatie en beveiliging van het congres in Villepinte. U verklaarde tijdens het onderzoek dat u werkte voor de Belgische tak van MEK, waar u deel uitmaakte van het beslissingsorgaan. U nam jarenlang verschillende opdrachten op u en maakte ook tal van reizen voor MEK. Tijdens vorige MEK-conferenties stond u mee in voor de beveiliging van het evenement: u nam er al tien keer deel aan en kende het dan ook door en door. Met betrekking tot de bijeenkomst van 30 juni 2018 was u, in tegenstelling tot de voorgaande jaren, niet betrokken bij de beveiliging van het evenement zelf, maar gelast met de veiligheid van een bus deelnemers die zich van Antwerpen naar Villepinte begaf (arrest d.d. 10 mei 2022, p. 48-49; p. 55).
Op 30 juni 2018 was u effectief aanwezig op het congres. U werd toen op de parking van de Expo Hall te Villepinte door de Franse politie aangehouden, waarna u uitgeleverd werd aan België. Op het moment van uw arrestatie was u in het bezit van een operationeel gsm-toestel Nokia 105 Dual Sim dat uitsluitend gebruikt werd voor uw contacten met A.A. (…), in wiens voertuig de simkaarthouder teruggevonden werd van de simkaart die in dit gsm-toestel stak. Verder onderzoek wees uit dat u in telefonisch contact stond met A. (…) en u voor hem opdrachten uitvoerde. U stelde hem ook in kennis van de voortgang van deze opdrachten. Uit de analyse van een uitwisseling van berichten op 17 juni 2018 tussen uw toestel Nokia 105 Dual Sim en de Oostenrijkse oproepnummers van A. (…) blijkt duidelijk dat jullie in codetaal communiceerden. Op 17 juni 2018, enkele dagen voordat A. (…) naar Iran ging om de voorbereidingen van de aanslag te finaliseren, vroeg A. (…) u of er nieuws was, waarop u eerst antwoordde nog geen nieuws te hebben om vervolgens te melden dat u het nieuws had verzonden (arrest d.d. 10 mei 2022, p. 37; p. 49; p. 55).
De uitsluiting is van toepassing op de daders van uitsluitbare handelingen, maar ook op personen die daartoe aanzetten of er anderszins aan deelnemen (zie artikel 55/2 en 55/4 van de wet van 15/12/80). Een

substantiële bijdrage aan het misdrijf is voldoende. Het Commissariaat-generaal acht het geloofwaardig dat u de hierboven beschreven feiten heeft gepleegd of er een bijdrage aan heeft geleverd. Uit het arrest van het hof van beroep van Antwerpen blijkt immers dat u voor deze feiten definitief werd veroordeeld.
Er dient ook te worden vastgesteld dat u intentioneel en met kennis hebt gehandeld. De wijze waarop u, S. (…) en N. (…) zijn tewerk gegaan en de aangewende middelen, met name het explosief bestaande uit circa 500 gram TATP, de nauwgezette voorbereiding en de modus operandi, tonen aan dat jullie op een overwogen en geplande wijze vooraf het besluit hadden genomen om op de MEK-conferentie een dodelijke aanslag te plegen en dat er geen twijfel bestaat omtrent uw inzicht om op 30 juni 2018 op de conferentie dodelijke slachtoffers te maken (arrest d.d. 10 mei 2022, p. 61). Ofschoon u een van het koppel A.S. (…) en N.N. (…) onderscheiden taak had, was u, zo blijkt uit het arrest, op de hoogte van het dodelijk karakter van het explosief dat zou gebruikt worden en dat door S. (…) en N. (…) naar Villepinte werd getransporteerd. Er bestaat voor het hof geen twijfel dat u, S. (…) en N. (…) de wil hadden om een aanslag van een zekere, ernstige en symbolische omvang te plegen. Gezien het tijdsverloop tussen het ontstaan, voorbereiden en concretiseren van het plan en de effectieve uitvoering ervan op 30 juni 2018, had u, die zich goed bewust was van de draagwijdte, impact en risico's van uw daden, ruimschoots de gelegenheid om af te zien van uw voornemen. Het hof oordeelde dan ook dat de voorbedachtheid in uw hoofde bewezen was (arrest d.d. 10 mei 2022, p. 61-63).
Tijdens het persoonlijk onderhoud werd u geconfronteerd met de mogelijkheid te worden uitgesloten van internationale bescherming wegens de bovengenoemde feiten. De door u aangehaalde elementen tonen evenwel niet aan dat u geen individuele verantwoordelijkheid zou treffen.
U kwam immers niet verder dan te beweren onschuldig te zijn veroordeeld en altijd de Belgische wetten te hebben gerespecteerd (CGVS, p. 2; p. 5-7; p. 10-11; p. 13). Hiermee gaat u echter compleet voorbij aan uw definitieve veroordeling waarbij u schuldig werd bevonden voor 'poging terroristische aanslag' en 'deelname aan de activiteiten van een terroristische groep'.
U verklaarde ook nog dat het gelet op uw profiel voor u onmogelijk is om naar Iran terug te keren (CGVS, p. 6). U legde in dit verband uw dichtbundel 'Travail au noir' neer en een uitnodiging voor een filmvoorstelling. Dit element verhindert niet dat u wordt uitgesloten van internationale bescherming. Het doet immers geen afbreuk aan de vaststelling dat aan de constitutieve elementen van de toegepaste uitsluitingsgrond voldaan is, noch aan uw individuele verantwoordelijkheid in de betreffende uitsluitbare handelingen. Bovendien is noch in artikel 1F van de Vluchtelingenconventie, noch in de artikelen 55/2 en 55/4 van de Vreemdelingenwet, noch in de relevante bepalingen van de Kwalificatierichtlijn voorzien dat een dergelijke reden een beletsel kan vormen voor de uitsluiting van internationale bescherming. Dit element wordt wel meegenomen in het advies aangaande een eventuele verwijdering van het grondgebied (cf. infra).
Gelet op de bovenstaande vaststellingen is het Commissariaat-generaal van oordeel dat er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat u schuldig bent aan handelingen die in strijd zijn met de doelstellingen en beginselen van de Verenigde Naties.
Bijgevolg dient u te worden uitgesloten van de vluchtelingenstatus overeenkomstig artikel 55/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet en artikel 1F van de Vluchtelingenconventie.
Om dezelfde redenen dient u te worden uitgesloten van de subsidiaire bescherming overeenkomstig artikel 55/4, § 1 van de Vreemdelingenwet."

Verzoekende partij voert ter weerlegging van de veelheid aan voormelde, concrete, pertinente en terechte motieven blijkens een lezing van het voorliggende verzoekschrift niet één concreet en dienstig argument aan. Derhalve blijven deze motieven onverminderd overeind.

Gelet op het voorgaande, wordt verzoekende partij uitgesloten van de erkenning als vluchteling op grond van artikel 12, lid 2, punt c) *juncto* artikel 12, lid 3 van de Kwalificatieverordening.

Gelet op het voorgaande, wordt verzoekende partij eveneens uitgesloten van subsidiaire bescherming op grond van artikel 17, lid 1, punt c) *juncto* artikel 17, lid 2 van de Kwalificatieverordening.

3.5. In zoverre verzoekende partij in het voorliggende verzoekschrift daarnaast ingaat op en argumentatie voert tegen het advies dat verwerende partij inzake een eventuele verwijderingsmaatregel in hoofde van verzoekende partij verstrekt in de bestreden beslissing, dient verder te worden opgemerkt dat dit advies op heden en voor de Raad niet kan worden aangevochten.

Dient in dit kader immers te worden opgemerkt dat de Raad te dezen, in het kader van het beroep tegen de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor vluchtelingen en de staatlozen, geen uitspraak doet over een verblijfsstatus en zich ook niet uitspreekt over een maatregel tot terugleiding of verwijdering. De Raad spreekt zich *in casu* enkel uit over de vraag of verzoekende partij in aanmerking komt voor de toekenning van internationale bescherming op grond van de bepalingen die dienaangaande zijn opgenomen in de internationale en Europese regelgeving en in de Vreemdelingenwet. In dit kader werd reeds hoger genoegzaam vastgesteld dat verzoekende partij in toepassing van de artikelen 12 en 17 van de Kwalificatieverordening dient te worden uitgesloten van internationale bescherming. Een bijkomend

onderzoek naar een eventuele schending van de rechten van verzoekende partij bij een mogelijke terugdrijving of verwijdering naar haar land van herkomst is *in casu* niet aan de orde.
Het advies dat verwerende partij verstrekt in de bestreden beslissing heeft op zich verder geen rechtsgevolgen en heeft niet tot gevolg dat er automatisch een bevel inzake zulke maatregel volgt op de bestreden beslissing. Het is slechts op het ogenblik dat aan verzoekende partij daadwerkelijk zulk bevel wordt afgeleverd en in het kader van een eventueel beroep tegen zulk bevel dat een onderzoek naar de mogelijke schending van haar rechten in het geval van een terugdrijving of verwijdering naar haar land van herkomst zich opdringt. Verzoekende partij kan dan ook te gepasten tijde, met name indien zij desgevallend in kennis wordt gesteld van een bevel om het grondgebied te verlaten – en niet eerder – de mogelijke schending van haar rechten opwerpen.

3.6. Mede gelet op het bepaald in artikel 12, lid 4 en artikel 17, lid 4 van de Kwalificatieverordening, toont verzoekende partij voor het overige voorts geenszins aan dat en op welke wijze het proportionaliteitsbeginsel *in casu* en door de bestreden beslissing zou (kunnen) zijn geschonden. Derhalve wordt de schending van dit beginsel door verzoekende partij niet op dienstige wijze aangevoerd.

3.7. Verzoekende partij toont voor het overige verder niet aan dat en op welke wijze het zorgvuldigheidsbeginsel *in casu* en door de bestreden beslissing zou zijn geschonden. Bijgevolg beroept verzoekende partij zich ook niet op dienstige wijze op de schending van dit beginsel.

3.8. De Raad ziet gelet op het voorgaande tot slot geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt uitgesloten van de erkenning als vluchteling overeenkomstig artikel 12 van de Kwalificatieverordening.

Artikel 2

De verzoekende partij wordt uitgesloten van subsidiaire bescherming overeenkomstig artikel 17 van de Kwalificatieverordening.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig september tweeduizend zesentwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
dhr. R. VAN DAMME,	griffier.
De griffier,	De voorzitter,
R. VAN DAMME	J. BIEBAUT